

Dr. Nagy Gyula
a kémia tudomány kandidátusa

*1922-ben született Szombathelyen.
Vegyésszérmérnöki oklevelét 1945-ben szerezte meg, száma: 363.*

1946-tól a Mezőgazdasági és Kémiai Ipartelepeknél mint üzemmérnök vezette a fermentációs aceton-butanol üzemet. 1952 és 1954 között a vállalat műszaki igazgatójaként irányította a gyár fermentációs és kémiai technológiai tevékenységét. 1959-ig a Budapesti Élesztőgyár üzemvezetője volt, és az élesztőgyártás fejlesztésével foglalkozott. 1966-ig a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézetben a mikrobiológiai osztály tudományos osztályvezetőjeként az élelmiszereket károsító mikroorganizmusok elleni védekezés módszereinek kidolgozásával foglalkozott. 1963-1965 között a Mérnöktovábbképző Intézetben két előadás sorozatot tartott az ipari mikrobiológia és az enzimológia tárgyköréből. Eközben másodállású docensként enzimológiát adott elő az Élelmiszeripari Főiskolán. 1966-ban megbízták a Hűtőipari Kutató Laboratórium létesítésével és a gyorsfagyasztott élelmiszerek kutatásának megindításával. 1968-tól a Magyar Tudományos Akadémia Mikrobiológiai kutatócsoportjánál dolgozott, előbb mint tudományos főmunkatárs, majd mint tudományos tanácsadó. A mezőgazdasági valamint ipari hulladékokon előállítható single cell protein alap és alkalmazott kutatással foglalkozott. 1969-ben a kémia tudomány kandidátusi fokozatot szerezte meg a hidegtűrő mikroorganizmusok kutatásának tárgyköréből. 1969-1971 között a MTA kiküldetésében a Kubai Tudományos Akadémián működött, mint tudományos tanácsadó. 1971-ben a BME-n ipari mikrobiológia szaktudományból műszaki doktorrá avatták. 1982-ben vonult nyugdíjba, azóta 4 biotechnológiai találmány kidolgozásában vett részt, és 1992-ig biotechnológiai tanácsadói tevékenységet folytatott. 62 tudományos közleménye, 6 szakkönyve jelent meg, és 31 tudományos előadást tartott. A MTA Mikrobiológiai Bizottságának tagja, a MÉTE és a MMT vezetőségi tagja volt.

Az Egyetem Tanácsa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.